

Wanneer verwijs je door?

Hoeveel kennis en ervaring je ook opdoet, je kunt nooit cultureel competent worden in een cultuur die niet de jouwe is... Dit besef is heel belangrijk, het is cultureel bewustzijn! Zelfs met de beste wil van de wereld kun je niet van alle culturen en religies verstand hebben. Je eigen beperkingen kennen is ultiem belangrijk, zo kun je op tijd doorverwijzen naar andere deskundigen.

Deze signalen zijn een indicatie dat je iemand beter kan doorverwijzen naar een collega:

- Je merkt dat het je niet lukt om de ander geestelijk bij je binnen te laten komen. Je hebt bijvoorbeeld het gevoel dat je iemand niet helemaal begrijpt. Of iemand beschrijft dingen die voor jouw eigen cultuur zo vreemd zijn dat je de betekenis daarvan niet goed kunt inschatten.
- Je merkt dat de ander jou niet (volledig) toelaat. Het lukt je bijvoorbeeld niet goed om de hulpvraag echt helder op tafel te krijgen. Of je krijgt het gevoel dat er meer speelt dan wat je ziet, maar het lukt je niet daar de vinger achter te krijgen. Als je al je cultuur sensitieve kennis en vaardigheden hebt ingezet, maar emoties toch hoger oplopen in plaats van tot enige berusting te komen; of als je merkt dat iemand afhaakt (bijv. als er stilte op de lijn komt, iemand afspraken gaat af zeggen etc.).
- Als iemand behoefte heeft aan een behandelmethode die anders is dan wat jij te bieden hebt (bijv. gebed, rituelen, of het consulteren van voor jou onbekende systemen van betekenis).
- Iemand heeft last van een fenomeen of noemt een fenomeen waar je niet thuis in bent of voor jou wat vaag overkomt en bij nader onderzoek kom je er achter dat je er weinig van af weet.

Intuïtief kun je aanvoelen, of je waarneming rationeel analyseren, om te weten wat het beste is voor de hulpvrager. Recht doen aan de hulpvrager zal je norm moeten zijn.